

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/44/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713200325
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2713200325.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci navrhovateľa: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 34 127 798, zast.: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, proti odporcovi: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXXX/X, K.Í., o zaplatenie 17.642,16 eur s príslušenstvom, rozhodujúc o časti 181,47 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 181,47 eur spolu s úrokom vo výške 7,55 % ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 až do zaplatenia a spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku navrhovateľovi trovy konania vo výške 1.075 eur, a k rukám právneho zástupcu navrhovateľa je odporca povinný zaplatiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 1.561,40 eur.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresnom súde Skalica dňa 23.1.2013 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 17.642,16 eur s úrokom s úrokom 7,55 % ročne zo sumy 13.600,46 € od 14.11.2012 do zaplatenia a 8 % úrok z omeškania zo sumy 13.600,46 € od 14.11.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 11.4.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi ako dlžníkovi úver PLUS na bývanie, zabezpečený nehnuteľnosťou v celkovej výške 640.000 Sk, s premenlivou výškou úrokovej sadzby, ktorá bola v čase od uzavretia zmluvného vzťahu do 31.5.2005 vo výške 5,70 % a od 1.1.2006 vo výške 6,70 %. Odporca zmluvne dohodnuté splátky úveru od mesiaca august 2005, uhradil zväčša s oneskorením, prípadne v sume nižšej ako bola zmluvne dohodnutá výška mesačnej splátky úveru. Vzhľadom k uvedenému a v súlade s uzavretou zmluvou o úvere a ustanovením § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, následne zaplatené splátky úveru boli navrhovateľom započítané najprv na príslušenstvo pohľadávky a následne na istinu pohľadávky. Z dôvodu riadneho neplácania zmluvne dohodnutých splátok poskytnutého úveru odporcom, navrhovateľ v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami, listom zo dňa 8.4.2010 informoval odporcu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, v dôsledku čoho sa celá pohľadávka navrhovateľa stala splatná. Súčasne ho vyzval, aby celú pohľadávku vo výške 23918,63 € zaplatil na jeho účet do 16.4.2010. V určenej lehote však odporca nezaplatil na účet navrhovateľa ani časť splatnej pohľadávky. Na základe realizácie dražby nehnuteľnosti, ktorou bola zabezpečená pohľadávka navrhovateľa, bol dňom 27.12.2010 znížený celkový dlh odporcu o sumu 12.955,- €. Nakoľko realizovanou dražbou nehnuteľnosti nebola uspokojená pohľadávka v celom rozsahu, ku dňu 13.11.2012 dosiahla výška pohľadávky navrhovateľa voči odporcovi celkom sumu 17642,16 €. Uvedená suma pozostáva z: istiny 13.600 €, úrokov vo výške 1990,83 € vyčíslených z istiny 13600 € zo obdobie 27.12.2010 do 13.11.2012 pri úročení istiny úrokom 7,55 % ročne, úrokov z

omeškania 2050,87 € vyčíslených za obdobie 27.12.2010 do 13.11.2012 pri úročení istiny úrokom z omeškania 8 % ročne.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 5C/44/2013- 94 zo dňa 13.8.2012 tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 17.460,69 eur spolu so 7,55 % ročným úrokom zo sumy 13.418,99 eur od 14.11.2012 až do zaplatenia a spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 13.418,99 eur od 14.11.2012 až do zaplatenia a trovy konania 1.058,50 eur a trovy právneho zastúpenia navrhovateľa k rukám právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 1.371,21 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol a zároveň určil v Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 11.04.2005, uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom je neprijateľná podmienka: V článku III. bod 7 v znení: Dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru, platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom Zverejnením.

Proti tomuto rozsudku, v časti, v ktorej bol návrh zamietnutý, tzn. v časti istiny 181,47 eur, úroku vo výške 7,55 % ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11. 2012 do zaplatenia, v časti určenia, že v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 11.04.2005, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným je neprijateľná podmienka: V článku III bod 7 v znení: Dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením podal navrhovateľ včas odvolanie. Ako dôvod podania odvolania uviedol ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., že v napadnutých výrokoch vychádza rozhodnutie súdu prvého stupňa z nesprávneho právneho posúdenia.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a tým vlastne nedostatočne zistil skutkový stav. Poukázal na ust. § 23a ods. 1, keď spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, kt. charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. V období uzatvorenia zmluvy, teda ku dňu 11.04.2005 bolo znenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka také, že spotrebiteľskými zmluvami sú iba kúpna zmluva, zmluva o dielo, alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami boli na jednej strane dodávateľ a druhej strane spotrebiteľ, kt. nemôže individuálne ovplyvniť dodávateľom vopred pripravený návrh na uzavretie zmluvy, teda nie aj zmluva o úvere uzatvorená účastníkmi v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na dátum uzatvorenia zmluvy je potrebné uviesť, že za tieto obchodno-závazkové vzťahy v zmysle právnej úpravy sú považované aj ďalšie vzťahy bez zreteľa na povahu účastníkov, tzn. či na jednej strane vystupuje spotrebiteľ alebo nie, podliehanie právnej úpravy v 3. časti Obchodného zákonníka. Tie sú taxatívne vymedzené v ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a tieto právne vzťahy založené zmluvou o úvere v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka preto zo zákona prezentujú kategóriu tzv. absolútnych obchodov. Použitie Obchodného zákonníka na tieto vzťahy účastníci nemôžu dohodou vylúčiť, vyplýva to z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 120/2010, 4 Obo 115/1999. Preto, ak súd posudzoval tento právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným podľa Občianskeho zákonníka nepostupoval správne. V tomto prípade sa jedná o právny vzťah vzniknutý v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V zmysle ust. § 261 ods. 2 písm. d) Obchodného zákonníka sa 3. časťou Obchodného zákonníka spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere podľa § 467. V časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky odvolací súd uviedol, že odôvodnenie určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky je nedostatočné, nepreskúmateľné, pretože nie je uvedené z akého dôvodu sa považuje zmluvné dojednanie medzi žalobcom (pôvodným) a žalovaným ohľadom úročenia dlhu zmluvným úrokom z omeškania za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tak isto nie je zdôvodnené toto rozhodnutie poukazom na správny právny predpis podľa hmotného práva. Prvostupňový súd vo svojom odôvodnení neuvádza ustanovenie, v zmysle ktorého považuje zmluvné dojednanie za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rozhodnutie sa v tejto časti stáva teda nepreskúmateľným pre nezrozumiteľnosť, nedostatok dôvodov, čím sa účastníkom odníma možnosť konať pred súdom, čo je dôvodom zrušenia rozhodnutia súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Odporca sa na riadne predvolanie nedostavil, doručenie má vykázané riadne a včas. Svoju neúčast' odporca neospravedlnil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa, zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Všeobecnými obchodnými podmienkami, vyčíslením pohľadávky, prehľadom platieb, úrokovými sadzbami zverejnenými navrhovateľom, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, výzvou na zaplatenie, sadzobníkom poplatkov, uznesením Krajského súdu v Trnave, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 11.4.2005 uzatvoril odporca s navrhovateľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v ktorej sa navrhovateľ zaviazal, že poskytne odporcovi úver - úver PLUS na bývanie zabezpečený nehnuteľnosťou vo výške 640.000,-Sk (21244,11 €) s premenlivou úrokovou sadzbou 6,70 % ročne v deň podpisu zmluvy. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver splácať mesačnými splátkami vo výške 4448,- Sk (147,65 €), splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.5.2005, konečná splatnosť 20.5.2026. V zmluve bol dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 6000,- Sk (199,16 €) splatný v deň podpisu zmluvy a poplatok za správu úveru 50 Sk/ mesačne. Účelom úveru bol kúpa nehnuteľnosti. V zmluve sa odporca zaviazal splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky.

Podľa článku III. bod 7 zmluvy o splátkovom úvere dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru, platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom Zverejnením.

Podľa bodu 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných ak dôjde k porušeniu akejkolvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú určí banka v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

Z listu označeného ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 8.4.2010 súd zistil, že táto výzva je v súlade s bodom 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru, v dôsledku čoho banka požaduje splatenie celej pohľadávky vrátane príslušenstva. Odporca bol, zároveň vyzvaný aby dlžnú sumu úveru uhradil v lehote do 16.4.2010. Podľa pripojenej doručky odporca tento list prevzal 12.4.2010.

Právny zástupca navrhovateľa pri výsluchu uviedol, že sa pridrižava svojich doterajších písomných vyjadrení a ústnych prednesov na pojednávaní. Žiada, aby súd navrhovateľovi priznal zvyšok pôvodne uplatnenej pohľadávky, ktorá bola zamietnutá a to istinu 181,47 eur, a tiež úrok vo výške 7,55% ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplatenia. Zároveň si uplatňuje trovy konania, ktoré vyčíslil do troch dní od pojednávania.

Podľa § 52 ods. 1, Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy..

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka sa touto časťou Obchodného zákonníka nazvanou OBCHODNÉ ZÁVÄZKOVÉ VZŤAHY spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov aj záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 503 ods. 1,2 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (11.4.2005), ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10% vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka sa použije počas celého tohto polroka.

Predmetom konania a rozhodovania súdu zostala len suma istiny 181,47 eur, úrok vo výške 7,55% ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 až do zaplatenia a spolu s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplatenia, teda tá časť, ktorú súd rozsudkom 5C/44/2013 zo dňa 13.8.2013 zamietol (v tejto časti odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil súdu prvého stupňa).

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že návrh navrhovateľa bol aj v časti sumy 181,47 eur, úroku vo výške 7,55% ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 až do zaplatenia a úroku z omeškania 8% ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplatenia podaný dôvodne.

Medzi predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.04.2005 na základe ktorej poskytol pôvodný navrhovateľ odporcovi ÚverPLUS na bývanie zabezpečený nehnuteľnosťou v celkovej výške 640.000 Sk s premenlivou výškou úrokovej sadzby, kt. v čase uzavretia zmluvného vzťahu do 31.12.2005 bola vo výške 5,70 % p. a. a od 01.01.2006 vo výške 6,70 % p. a. Odporca sa zaviazal úver splácať v splátkach podľa dohody vo výške 4.448 Sk mesačne splatných vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca a prvá splátka bola dohodnutá k 20.05.2005. Splatnosť poslednej splátky bola ku dňu 20.05.2026. Odporca porušil svoju povinnosť, keď splátky úveru neuhrádzal riadne a včas a z toho dôvodu navrhovateľ v súlade so zmluvou o úvere a všeobecnými obchodnými podmienkami potom listom 08.04.2010 odporcu informoval o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Súčasne ho vyzval, aby celú splatnú pohľadávku vo výške 23.918,63 eur zaplatil do 16.04.2010.

Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedený vzťah posúdil podľa ustanovení § 497, § 502 ods. 1 veta prvá a § 503 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na uzatvorenie zmluvy 11.04.2005 nemožno na daný právny vzťah aplikovať ust. § 52 až § 60 Občianskeho zákonníka, ale možno posudzovať túto zmluvu ako spotrebiteľskú len v zmysle zákona 634/1992 Zb. platného a

účinného do 30.06.2007. V období uzatvorenia zmluvy, teda ku dňu 11.04.2005 bolo znenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka také, že spotrebiteľskými zmluvami sú iba kúpna zmluva, zmluva o dielo, alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami boli na jednej strane dodávateľ a druhej strane spotrebiteľ, kt. nemôže individuálne ovplyvniť dodávateľom vopred pripravený návrh na uzavretie zmluvy, teda nie aj zmluva o úvere uzatvorená účastníkmi v zmysle ust. § 497 Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere bez ohľadu na postavenie účastníkov podlieha právnej úprave Obchodného zákonníka a predstavuje kategóriu tzv. absolútnych obchodov. Použitie Obchodného zákonníka na tieto vzťahy účastníci nemôžu dohodou vylúčiť, vyplýva to z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 120/2010, 4 Obo 115/1999. V tomto prípade sa jedná o právny vzťah vzniknutý v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V zmysle ust. § 261 ods. 2 písm. d) Obchodného zákonníka sa 3. časťou Obchodného zákonníka spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere podľa § 467.

Nakoľko odporca nedodrжал termíny a výšku splátok zo spotrebiteľského úveru, dostal sa tak do omeškania s uvedeným peňažným plnením, čo mal súd preukázané z výpisov z účtu odporcu. Úrok z omeškania bol medzi účastníkmi dohodnutý v článku III. bod 7 zmluvy o splátkovom úvere, podľa ktorého dlžník je povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru, platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom Zverejnením. Podľa prehľadu úrokových sadzieb zverejňovaných navrhovateľom výška úroku z omeškania bola od 1.4.2005 do 31.9.2009 vo výške 26,40 %, od 1.9.2009 bola výška úroku z omeškania 8%. Od r. 2010 odporca nesplácal tento úver a z toho dôvodu od r. 2010 boli odporcovi vyčíslované aj úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 8 % ročne a taktiež úroky z úveru vo výške 7,55 %. Od r. 2005 do 14.01.2009 bol v prípade omeškania platieb odporcovi počítaný úrok z omeškania vo výške 26,40 % ročne a to na základe zverejnenia úrokových sadzieb s odkazom na Všeobecné obchodné podmienky. Následne bol úrok z omeškania znížený na sumu 8 %. 8 percentnú sadzbu úroku z omeškania navrhovateľ už potom nemenil .

Tak ako súd ustálil v predchádzajúcom rozsudku ku dňu 13.11.2012 dosiahla výška pohľadávky zo zmluvy o úvere sumu 17642,16 € pozostávajúca z istiny 13.600,46 €, úrokov vo výške 1990,83 € a úrokov z omeškania 2050,87 € vyčíslených od 27.12.2010. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že suma 13.600,99 eur predstavuje samotnú istinu úveru, pričom neobsahuje ani úroky ani úroky z omeškania. Začiatok plynutia doby omeškania mal súd za preukázaný z histórie výpisu z úverového účtu.

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol v celom rozsahu dôvodný a preto súd priznal navrhovateľovi aj sumu vo výške 181,47 eur, ktorá predstavuje časť úroku z omeškania za obdobie od 25.8.2005 kedy sa odporca dostal prvý krát do omeškania do 1.9.2009 vo výške 26,40 % ročne, ktorú súd v prvom rozhodnutí odpočítal od istiny úveru 13.600,46 eur, na základe chybného vyhodnotenia predložených listinných dôkazov. V nadväznosti na to súd priznal navrhovateľovi aj riadny úrok vo výške 7,55 % ročne zo sumy 181,47 eur od 14.11.2012 do zaplatenia (teda celkom zo sumy 13.600,46 eur z čoho úrok zo sumy 13418,99 eur od 14.11.2012 bol navrhovateľovi priznaný už rozsudkom 5C/44/2013- 94 zo dňa 13.8.2013) v súlade s § 502 obchodného zákonníka a § 506 Obchodného zákonníka a v súlade so zmluvou a VOP a úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 181,47 eur (teda celkom zo sumy 13.600,46 eur z čoho úrok z omeškania zo sumy 13418,99 eur od 14.11.2012 bol navrhovateľovi priznaný už rozsudkom 5C/44/2013- 94 zo dňa 13.8.2013). Navrhovateľovi tak súd celkovo priznal celú uplatňovanú istinu 13.600,46 eur v súlade s návrhom na začatie konania (o zvyšnej časti istiny, riadnom úroku vo výške 1990,83 eur a úroku z omeškania vo výške 2050,87 eur súd už rozhodol v rozsudku zo dňa 13.8.2013).

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva proti odporcovi. Trovy konania predstavujú navrhovateľom zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 1058,50 €, náhradu za zaplatený súdny poplatok za odvolanie vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1561,40 € za 3 úkony právnej služby á 336,94 € (1. prevzatie a príprava, 2. podanie návrhu na súd, 3. účasť na pojednávaní dňa 13.8.2013), 2 úkony právnej služby á 18,26 eur (1. odvolanie voči rozsudku, 2. účasť na pojednávaní dňa 16.4.2015) 1 x režijný paušál v roku 2012 vo výške 7,63 eur , 3x režijný paušál v roku 2013 á 7,81 €, 1x režijný paušál v roku 2015 á 8,39 eur, cestovné náhrady vo

výške 79,43 € za cestu na pojednávanie dňa 13.8.2013 z Piešťan do Skalice a späť osobným vozidlom EVČ: B. XXXBS pri počte km 142, spotrebe paliva 8,9 l /100 km, cene paliva 1,392 €/l a základnej náhrade 0,183 €/km a za cestu na pojednávanie dňa 16.4.2015 z Piešťan do Skalice a späť osobným vozidlom EVČ: B. XXXCJ pri počte km 142, spotrebe paliva 6l/100 km, cene paliva 1,160 €/l a základnej náhrade 0,183 €/km, náhradu za stratu času vo výške 134,95 € za 5 začatých polhodín á 13,01 € za cestu na pojednávanie dňa 13.8.2013 a 5 začatých polhodín á 13,98 € za cestu na pojednávanie dňa 16.4.2015 a k tomu 20 % DPH zo sumy 1301,17 €, tj. 260,23 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)